



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 14873-03-10 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 7500-07-10 אלטר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

22.07.2015

לפני כב' השופטת שבה יהודית

המבקשים

1. יששכר רובין
2. יצחק מאיר אלטר
באמצעות עו"ד עמית מנור ועו"ד אורן הירש

נגד

המשיבים

בנק הפועלים ואח'
באמצעות עו"ד רובין, עו"ד אלקאווי, ועו"ד גבאי
דן דנקנר
באמצעות משרד עו"ד ראב"ד מגריזו בנקל
אירית איזקסון ואח'
באמצעות עו"ד לשם ועו"ד פרמדר

החלטה

1

2

בקשה לאישור הסכם פשרה בתביעה נגזרת

3

א. רקע עובדתי

4

הפרשייה עליה נסמכת הבקשה לאישור התביעה כתביעה נגזרת מתחילה בשנת 2005, עת נכרת בין

5

המשיב 1 (להלן - **בנק הפועלים** או **הבנק**) באמצעות חברת הבת שלו, המשיבה 2 (להלן - **תרשיש**) לבין

6

קרן ההשקעות RP Explorer Master Fund (להלן - **RP**). מטעם בנק הפועלים חתם על ההסכם המשיב 3

7

(להלן - **דנקנר**) שכיהן באותה עת כדירקטור מן המניין בבנק, ובמקביל אף שימש כדירקטור והיה בעל

8

עניין בחברת אלרן ד.ד. השקעות בע"מ (להלן - **אלרן**) על דרך אחזקת מניות בשרשור. אלרן הייתה

9

קשורה בקשרים עסקיים עם חברת RP.

10

עיקרו של ההסכם שנכרת כאמור בשנת 2005 (להלן - **הסכם 2005**) ברכישת השליטה על בנק POZITIF

11

שבטורקיה (להלן - **בנק פוזיטיף**). בין היתר נקבע בהסכם כי לבנק הפועלים, באמצעות תרשיש, יוקצו

12

57.55% מהון המניות של בנק פוזיטיף כנגד השקעה של 113,000,000 דולר, וכי לחברת RP יוקצו

13

7.45% מהון המניות בהשקעה של 15,000,000 דולר, בתנאי שתקבל את אישור הרגולטור תוך 6

14

חודשים, שאם לא כן יוכל בנק הפועלים לרכוש את חלקה, כנגד תשלום פיצוי/ עמלת תיווך בסך של

15

5,000,000 דולר. כן ניתנה לRP אופציה, שהוגבלה לתקופה של 12 חודשים ממועד השלמת העסקה,

16

לרכוש מחלקו של בנק הפועלים בבנק פוזיטיף מניות נוספות בהשקעה נוספת של 15,000,000 דולר

17

ובתנאי שחלקו של הבנק באחזקה לא יפחת מ%50.1.

1 מתוך 10



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 בהמשך הדרך קיבל בנק הפועלים את אישור הרגולטור הטורקי לרכישת מניות השליטה בבנק פוזיטיף,
2 ולעומתו לא הצליחה RP לקבל את האישורים הנדרשים והיא לא רכשה את המניות כפי המתוכנן. בחודש
3 נובמבר 2006 השלים בנק הפועלים את השלב העיקרי ברכישת בנק פוזיטיף והפך לבעל השליטה עם
4 החזקה של 57.5% ממניותיו.

5 בשנת 2008, עת דנקנר כבר שימש כיו"ר הדירקטוריון של בנק הפועלים, במקביל להיותו דירקטור ובעל
6 עניין באלרן, התכנס דירקטוריון בנק הפועלים ואישר רכישה נוספת של 7.45% ממניות בנק פוזיטיף
7 תמורת 65,000,000 דולר. כן אישרו חברי הדירקטוריון כריתת הסכם נוסף בין בנק הפועלים לבין RP
8 (להלן - **הסכם 2008**) לפיו שולם ל-RP פיצוי בסך 25,000,000 דולר כתמורה לזימורה על כוונתה לרכוש
9 מניות בבנק פוזיטיף.

10 **ב. הבקשה והתביעה**

11 בשנת 2010 הוגשו לבית המשפט שתי בקשות לאישור תביעות כתביעות נגזרות, אשר הדין בהן אוחד
12 (לנוחות הדין תיחשבנה שתי הבקשות ושתי התביעות - כאחת). הבקשה הוגשה נגד דנקנר ונגד שורה
13 ארוכה של דירקטורים, אשר חלקם נמחקו מהתביעה במהלך חיי ההליך ואלו שנותרו בה הינם המשיבים
14 5-18. בבקשה נטען כי המשיבים, לרבות דנקנר, מעלו בתפקידם כדירקטורים והפרו את חובת האמונים
15 ואת חובת הזהירות כלפי הבנק במתן אישור לשלם ל RP את הפיצוי בסך 25,000,000 דולר שבהסכם
16 2008, המשולל הגיון עסקי, אף נעשה בניגוד עניינים חמור.

17 המשיבים כפרו בנטען כלפיהם, לרבות טענת אישור עסקה בניגוד עניינים והוסיפו וטענו כי אף ש-RP לא
18 קיבלה את אישור הרגולטור הטורקי להשקיע בבנק פוזיטיף, היה לבנק הפועלים אינטרס עסקי לשכנע
19 אותה "לסור הצידה", ולא לנסות לבצע את השקעתה בבנק הטורקי בדרך אחרת שאינה מצריכה את
20 אישור הרגולטור. השגת אינטרס עסקי זה הצדיקה תשלום פיצוי שווה ערך לשווי השקעתה בבנק הטורקי
21 אשר התבטא ב- 25,000,000 דולר. נטען כי הסכם 2008, לרבות תשלום הפיצוי לעיל, תאם את טובת
22 הבנק.

23 **ג. כתב האישום וההרשעה**

24 בשנת 2012 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל-אביב כתב אישום נגד דנקנר. כתב האישום המתוקן, אשר
25 ריכך במידת מה את כתב האישום המקורי, מגולל בהרחבה את מעורבותו של דנקנר בהסכמים שנכרתו
26 בין בנק הפועלים לבין RP עת כיהן כדירקטור, את העניין שהיה לו בחברת אלרן, ואת הקשרים העסקיים
27 בין אלרן לבין RP, לרבות החלטה על תשלום הפיצוי ל RP בסך של 25,000,000 דולר.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'

תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 בכתב האישום המתוקן יוחסו לדנקנר העבירות הבאות: מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425
2 לחוק העונשין; פגיעה בניהול תקין של עסקי תאגיד בנקאי עבירה לפי סעיף 14ב(ב) לפקודת הבנקאות;
3 ועבירת תחבולה לפי סעיף 416 לחוק העונשין.

4 דנקנר הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובהכרעת דין מיום 17.10.13 הורשע בעבירות שיוחסו לו
5 בכתב האישום לעיל. על דנקנר נגזר עונש של 12 חודשי מאסר, שהומר ע"י בית המשפט העליון לעונש
6 של 8 חודשי מאסר.

7 **ד. הסדר הפשרה**

8 עיקרו של הסדר הפשרה, אותו מבקשים בעלי הדין לאשר, הינם כדלקמן:

- 9 א. מבטח אחריות נושאי המשרה ישלם לבנק הפועלים, לרבות שכ"ט וגמול למבקשים, סכום כולל של
10 6,000,000 ₪ (להלן - סכום הפשרה).
- 11 ב. הפיצוי ישתלם לבנק הפועלים כנגד וויתור מוחלט על כל טענה ותביעה בקשר עם העניינים שדונו
12 ונזכרו בבקשת האישור נגד הדירקטורים, לרבות: דנקנר; "כל נושא משרה אחר בבנק"; "כל צד
13 שלישי אחר"; חברת RP וכן "חברות הקשורות אליה".
- 14 ג. גמול מיוחד בסך של 50,000 ₪ ישולם לכל אחד מהמבקשים מתוך סכום הפשרה.
- 15 ד. שכ"ט עו"ד לשני באי כוח המבקשים בשיעור 10% כ"א (ובסה"כ 20%) ישולם אף הוא מתוך סכום
16 הפשרה.
- 17 ב"כ הצדדים מנמקים את הסדר הפשרה אליו הגיעו ב"טובת החברה", קרי: טובת בנק הפועלים ותרשיש,
18 וברצון לחסוך בזמן ובמשאבים. באי כוח המבקשים, מתרצים את הסכמתם להסדר הפשרה, למרות הפער
19 בין הסכום הנקוב בו לבין סכום התביעה, בכך שבמהלך ניהול התיק הפלילי נגד דנקנר נחשפו לעובדות
20 חדשות העולות מעדותו של מנכ"ל בנק הפועלים לשעבר, מר צבי זיו, לפיהן שונה ההסכם המקורי עם RP
21 ביוזמתו האישית, וזאת במטרה "להזיז הצידה" את חברת RP, שעמדה על זכותה המשפטית לרכוש
22 ממניות הבנק הטורקי, על יסודן הגיעו לתובנה שהפיצוי ששולם ל-RP לא גרם בפועל כל נזק לבנק.
- 23 לאחר פרסומים בעיתונים שנעשו בהתאם להחלטתי מיום 18.1.15 לא הוגשה כל התנגדות להסדר מטעם
24 מי מבעלי המניות או הדירקטורים האחרים. עם זאת, הגישו המפקח על הבנקים ונציג היועץ המשפטי
25 לממשלה את הסתייגויותיהם המפורטות.

26
27 **ה. עמדת המפקח על הבנקים**



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 בהתאם להחלטתי מיום 18.3.15 הגיש המפקח על הבנקים את עמדתו, בה פירט את הקשיים העולים,
2 לעמדתו, מהסדר הפשרה ואלו הם: הפער הגדול שבין הנזק הנטען (70,000,000 ₪-80,000,000 ₪)
3 לבין סכום הפשרה (המסתכם בערכי נטו, לאחר ניכוי שכר הטרחה והגמול המיוחד, בסך של 4,484,000
4 ₪); העדר הסבר לשיקולים שעמדו בפני בעלי הדין בקביעת סכום הפיצוי; שיעור שכר הטרחה עליו הוסכם
5 הינו "חריג בגובהו"; הסדר הפשרה יוצר מעשה בית דין גם כלפי אותם בעלי דין שאינם צד להליך לרבות
6 נושאי משרה אחרים, ולרבות חברת RP והחברות הקשורות אליה.

7 המפקח עותר איפוא מבית המשפט "לבדוק בתשומת לב אם הפשרה אכן משקפת את ה'תוחלת'
8 הנכונה של התביעה, ולאשר אותה רק אם הוא ישתכנע כי כך הם פני הדברים".

9 **א. עמדת היועץ המשפטי לממשלה**

10 היועץ המשפטי לממשלה חובר לעמדת המפקח על הבנקים, ומוסיף משלו. לעמדתו, לאור הרשתות של
11 דנקנר בעבירות מרמה והפרת אמונים, פגיעה בניהול תקין של עסקי תאגיד בנקאי; וכן תחבולה, יש לראות
12 טעם לפגם מבחינה ערכית בכך שהסדר הפשרה מעניק לו פטור גורף מכל אחריות למעשים שביצע
13 המהווים את הרקע להגשת התביעה הנגזרת. היותו נכון לימים אלו דל מנכסים אינו מהווה הצדקה להפטר
14 זה.

15 נציג היועץ המשפטי לממשלה מפנה, בין היתר, לסעיף 263 לחוק החברות, התשנ"ט – 1999 השולל
16 את תוקפה של הוראת מתן פטור, שיפוי או ביטוח לנושאי משרה בגין הפרת חובת זהירות שנעשתה
17 בכוונה או בפזיזות, למעט רשלנות, אף מפנה לסעיף 255 לחוק החברות שאינו מאפשר לחברה לאשר
18 פעולה של נושאי משרה שנעשתה אגב הפרת חובת אמונים. משכך, סבור נציג היועץ המשפטי לממשלה
19 שהסדר הפשרה אמור היה לכלול אבחנה בין עניינים של כלל הדירקטורים ונושאי המשרה לבין ענייני
20 של דנקנר.

21 היועץ המשפטי שותף להסתייגויות המפקח על הבנקים בדבר מתן הפטר לצדדים שאינם בעלי דין
22 בהליך הנוכחי ללא כל הצדקה; בדבר הפער בין סכום הנזק הנטען לבין סכום הפשרה; אף באשר לשכר
23 הטרחה המוצע.

24 **ז. השיקולים המנחים - כללי**

25 סעיף 202 (א) לחוק החברות קובע כי "תובע לא יסתלק מתביעה נגזרת, ולא יעשה הסדר או פשרה
26 עם נתבע, אלא באישור בית המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות
27 כל תמורה המוצעת לתובע".



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 סמכות הפיקוח של בית המשפט על הסדרי פשרה בתביעה נגזרת, כמו גם בתביעה ייצוגית, להבדיל
2 מהסדר פשרה המוגש בין גורמים פרטיים, נועדה לשמש חסם בפני הסדר בלתי ראוי. בבחינתו את
3 ההסדר, אם ראוי הוא, אם לאו, על בית המשפט ליתן את הדעת, בין היתר, לפרמטרים הבאים:
- 4 א. סכום הפשרה ביחס לסכום הפיצוי הנתבע או הפוטנציאלי בהינתן הצלחת התביעה.
5 ב. הסיכוי שהתביעה שהוגשה בשם החברה ע"י התובע הנגזר אכן תתקבל.
6 ג. השלב בו מתבקש אישור הסדר הפשרה.
7 ד. העלויות הכרוכות בניהול התביעה, המוטלות מטבע הדברים, על החברה.
8 ה. יכולתם הכספית של הנתבעים לשלם את סכום הפיצוי שייפסק בהינתן זכייה בתביעה.
9 ו. הסרת חשש לשימוש לרעה בהליך התביעה הנגזרת, או חלילה לקנוניה, על דרך השגת הסדר
10 שאינו מיטיב עם החברה, אך מיטיב עם התובע הנגזר ועם הנתבעים.
- 11 (ראו לעניין זה פסק דינו של כב' השופט כבוב בתנ"ג 11-02-21785 בן עמי נ' מנורה מבטחים אחזקות
12 בע"מ ואח'; פסק דינה של כב' השופטת רונן בתנ"ג 12-02-52117 סעד רסולי נ' ישרס חברה
13 להשקעות בע"מ ואח'; פסק דינה של כב' השופטת קרת-מאיר בתנ"ג 11-01-54280 בן שטרית נ' אל-
14 על נתיבי אוויר בע"מ ואח'; וכן ציפורה כהן / בעלי מניות בחברה זכויות תביעה ותרופות כרך ג' עמ'
15 569 ואילך).
- 16
- 17 **ה. הכרעה**
- 18 1. לאחר שנתתי את הדעת לבקשות המתוקנות לאישור תביעה נגזרת, לתשובות שהוגשו ע"י
19 המשיבים, לתשובות המבקשים לתשובות המשיבים, לכתב האישום המתוקן שהוגש נגד דנקנר, להכרעת
20 הדין וגזר הדין, להסדר הפשרה, לנימוקי בעלי הדין המצדדים באישורו של הסדר הפשרה, לעמדת
21 המפקח על הבנקים, לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, ולתגובות בעלי הדין לעמדות אלו, ולאחר ששקלתי
22 את השיקולים הרלבנטיים לאישור הסדר פשרה בתביעה נגזרת, בכלל, ואת השיקולים הרלבנטיים
23 לענייננו, בפרט, החלטתי לדחות את הבקשה ולא לאשר את הסדר הפשרה כפי ניסוחו ותנאיו.
- 24 2. אין ספק כי אישורו של הסדר הפשרה יש בו כדי לחסוך מזמנו של בית המשפט, העמוס לעיפיה,
25 ולאפשר לבית המשפט להפנות את זמנו השיפוטי לענייניהם הדחופים של בעלי דין אחרים הממתינים
26 ליומם בבית המשפט. אין גם ספק שאישורו של הסדר הפשרה משיג לכל הצדדים חיסכון בעלות
27 ההתדיינות בהליך אישור התביעה הנגזרת ובהליך ניהול התביעה, אם תאושר הגשתה. עם זאת, אין די
28 בשיקולים אלו, ועדיין על בית המשפט לבחון את ההסדר המוצע ולוודא שהוא תואם את תועלתה של
29 החברה, אשר בשמה ולתועלתה התנהל ההליך.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

3. המפקח על הבנקים ונציג היועץ המשפטי לממשלה סבורים כי סכום שכר הטרחה האמור להשתלם לבאי כוח המבקשים חורג מהמקובל. שכר הטרחה המוצע בהסכם הפשרה אכן מתבטא בפועל ב- 20%, עת שיעורי שכר הטרחה המקובלים נמוכים בכחציית, אלא שבהיתן שמדובר בשתי תביעות שאוחדו המתנהלות ע"י שני פרקליטים נפרדים, ובעבודה לא מבוטלת שהושקעה על ידם עד כה, לא הייתי דוחה את ההסדר המוצע רק מסיבה זו, מה גם שממילא מוסמך בית המשפט לקבוע את שיעור שכר הטרחה, אף להפחיתו, לפי שיקול דעתו.
4. אף אינני רואה מכשול באותה פיסקה שבהסדר המשחררת מחבות גם את הדירקטורים הנוספים ואת נושאי המשרה האחרים שכיחנו בבנק הפועלים בעת הרלבנטית ואשר שמם נפקד מרשימת הנתבעים בתביעה הנגזרת, ובכללם מר צבי זיו מנכ"ל הבנק דאז. סכום הפשרה משתלם ע"י המבטחת של הדירקטורים ושל נושאי המשרה האחרים, ומקובל עלי כי המבטחת מבקשת לוודא כי עם ביצוע התשלום הפרשייה מאחוריה. רצונה להבטיח את עצמה בפני הגשת תביעה נוספת בגין אותה עילה נגד דירקטורים אחרים ונגד מי מנושאי המשרה שלא נתבעו בתביעות שלפני - הינו לגיטימי.
- יוער כי בהקשר זה אף הציע ב"כ הבנק והדירקטורים נוסח "מרוכך" יותר לסעיף 5.2 שבהסכם, כפי המופיע בסעיף 1 לתגובתו לעמדת המפקח על הבנקים.
5. עם זאת, אין ניתן להשלים עם הפטר הניתן לחברת RP, לרבות "חברות הקשורות אליה". RP איננה בעלת דין, גם לא ברור מי הן "החברות הקשורות אליה". אם בית המשפט יאשר ניהולה של תביעה נגזרת, ואם יוברר בסופו של ההליך כי RP קיבלה כספים שאינם מגיעים לה עפ"י דין, באופן המאפשר השבתם, כולם או חלקם, לקופת בנק הפועלים, אינני רואה מדוע צריך הסדר הפשרה בתביעה הנגזרת להוות מחסום להגשת תביעה שכזו, באם יוכח שתביעה שכזו תואמת את טובת הבנק.
6. אף להפטר המוחלט שניתן לדנקנר לא הוצג הסבר המניח את הדעת. ההפטר נוגד לכאורה את הוראת סעיף 258(א) לחוק החברות הקובע כי "חברה אינה רשאית לפטור נושא משרה מאחריותו בשל הפרת חובת האמונים כלפיה". המבקשים לא נתנו מענה הולם לדברי נציג היועץ המשפטי לממשלה לפיהם "קיים טעם לפגם בכך שאדם הורשע, על פי הודאתו במעשים קשים, ובעבירות קשות (מרמה והפרת אמונים) יזכה לפטור במסגרת הליך אזרחי גם ביחס למעשים שנעשו בכוונה תחילה ומתוך מודעות למעשה ולתוצאותיו".
- לאור הזמן שחלף מאז התרחשה הפרשייה נושא ענייננו, ולאור היותו של דנקנר, נכון לימים אלו, דל ממשאבים, האפשרות לתבוע ממנו השבה הינה, לכאורה, תאורטית בלבד, אלא שתיקונו של הסעיף התבקש במיוחד מבחינה ערכית ומחמת סדרי עולם תקינים.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

7. ההסתייגויות שפורטו לעיל ניתנות לכאורה לתיקון, ולו סברתי שהן משקפות את הפגמים היחידים שנפלו בהסדר הפשרה אותו מבוקש לאשר, הייתי מזמנת את בעלי הדין לישיבה נוספת לצורך ליבון אפשרויות התיקון.
- אלא שהמשוכה המרכזית העומדת בפני אישור הסדר הפשרה מתבטאת בסכום הפיצוי. לא הוצג בפני הסבר שיתרץ את היעדר היחס בין סכום הפיצוי לבין הסכום שנתבע בתביעות הנגזרות, אף לפוטנציאל הסכום שעשוי להיפסק באם התביעה הנגזרת תתקבל.
8. התביעה הנגזרת התמקדה באישור הדירקטוריון את הסכם 2008 לפיו שולם לחברת RP פיצוי בסך 25,000,000 דולר, עת הפיצוי המוסכם שהיה נקוב בהסכם 2005 הסתכם ב- 5,000,000 דולר בלבד. בתביעה הנגזרת נטען כי הנזק שגרמו הדירקטורים לבנק הפועלים ולחברת הבת שלה תרשיש מתבטא במלוא סכום הפיצוי ששולם על פי הסכם 2008 קרי: 88,000,000 ₪ (25,000,000 דולר), ולחלופין מתבטא הנזק בהפרש שבין הפיצוי ששולם לבין הפיצוי המוסכם הנקוב בהסכם 2005 קרי: 71,600,00 ₪ (20,000,000 דולר).
- לו תתקבל הטענה כי משהרגולטור הטורקי לא אישר לחברת RP ליטול חלק בהליך רכישת בנק פוזיטיף, עת חלפו התקופות הנקובות בהסכם בהן יכלה לממש את אופציית הרכישה, כל שהיה על בנק הפועלים לעשות הוא לשלם לה את הפיצוי המוסכם הנקוב בהסכם 2005, ולשלוח אותה לדרכה, ולא לנהל עמה משא ומתן בגין תביעה שנטען שהינה דמיונית שלא הוגשה בפועל, או בגין מכשול שנטען לגביו שהינו ערטילאי, לפיו עשויה RP לרכוש את המניות בדרך אחרת- הפיצוי שהיה נפסק היה קרוב יותר לסך של 20,000,000 דולר, מאשר לסכום הפשרה.
- הדעת נותנת שלא מן הנמנע הוא שמבחינה עסקית אכן היה מקום לשלם ל-RP "פרמיה" נוספת כלשהי, מעבר ל-5,000,000 דולר, בתמורה לכך שלא עוררה כל בעיות עת הוברר כי אינה מקבלת את האישורים הנדרשים, אך לא הוצג הסבר שהניח את דעתי כי פרמיה שכזו עשויה להגיע לסכומים ששולמו לה בפועל. הנה כי כן, לפער בין 6,000,000 ₪ (ברוטו) לבין 71,000,000 ₪ - לא הוצג כל הסבר מניח את הדעת.
9. מטעוני הפרקליטים המלומדים עולה כי ההליך הפלילי נגד דנקנר, שבהמתנה לסיומו עוכב הדין בתביעות שבפניי, שהסתיים בהרשעתו של דנקנר על פי הודאתו, לא היטיב את מצבם של המבקשים ואת סיכויי הבקשה להתקבל, אלא הרע אותם. בטענתם זו הם נסמכים על עדותו של מנכ"ל בנק הפועלים דאז מר צבי זיו אשר העיד כי ההסכם המקורי עם RP שונה ע"י הבנק ביוזמתו האישית של זיו, וכי דנקנר לא



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 חרג מהמנדט שניתן לו בניהול המשא ומתן עם RP, אף אם קביעת בית המשפט שלפניו התנהל ההליך
2 הפלילי, במסגרת גזר הדין, לפיה דנקנר לא גרם נזק לבנק.
3 עמדה זו מוקשית בעיני.
- 4 בהכרעת הדין מיום 17.10.13 הורשע דנקנר, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות מרמה
5 והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין; בפגיעה בניהול תקין של עסקי תאגיד בנקאי עבירה
6 לפי סעיף 14ב(ב) לפקודת הבנקאות; ובעבירת תחבולה לפי סעיף 416 לחוק העונשין.
- 7 לפי סעיף 42 לפקודת הראיות [נוסח חדש] פסק הדין הפלילי המרשיע החלוט, להבדיל מ"ממצאים
8 ומסקנות שבגזר הדין", הוא לבדו משמש ראיה לכאורה לאמור בו. בכתב האישום המתוקן לא מופיעה
9 כל אמירה לפיה לא גרם דנקנר נזק לבנק. כל שצוין בכתב האישום המתוקן הוא שחברי הנהלת הבנק
10 והדירקטוריון סברו כי הפעולות תאמו את אינטרס הבנק, אך לא צוין בכתב האישום כי סברה זו הייתה
11 נכונה. אדרבה, במסגרת הודייתו בעובדות כתב האישום, הודה דנקנר, בין היתר, כי "עשה ביודעין
12 פעולות בעסקי התאגיד הבנקאי, בדרך שפגעה בניהול התקין של עסקיו" והורשע ב"הפרת אמונים
13 הפוגעת בתאגיד" ו"פגיעה בניהול תקין של עסקי תאגיד בנקאי" (סעיפים 86-81 לכתב האישום
14 המתוקן). אין מניעה, איפוא, להוכיח בהליך האזרחי כי אכן גרם לנזק כספי, ולכמת את אותו הנזק.
- 15 שנית, לא הוסבר מדוע עדותו של מר זיו לפיה ניהול המשא ומתן עם חברת RP כדי לגרום לה לסור מהדרך
16 ולוותר על שאיפתה לרכוש מניות בבנק פוזיטיף על שאף שהרגולטור הטורקי לא אישר לה לעשות כן –
17 היה ביוזמתו, יש בה כדי לרפא את הפגם הנטען באישור הסכם 2008. לכאורה, אין בעדות זו כדי להפוך
18 את הקערה על פיה, שהרי זה בדיוק היה תפקידם של הדירקטורים, לבדוק ולבחון אם "הכצעקתה".
19 דהיינו, לברר האם אכן עמדה בפני RP אופציה חלופית מעשית לרכישת מניות למרות אי קבלת אישור
20 הרגולטור, והאם היה זה אינטרס כה חיוני של בנק הפועלים לסכל אופציה שכזו, ומה הוא המחיר הכלכלי
21 שכדאי היה לשלם בתמורה לכך.
- 22 10. המבקשים אף לא השכילו לתרץ את התפנית החדה שחלה בטיעוניהם.
- 23 בתשובתם לתשובת המשיבים לבקשה לאישור התביעה הנגזרת טענו המבקשים נחרצות כי גרסת
24 המשיבים לפיה שולם ל-RP פיצוי בסך 25,000,000 דולר – שווה ערך לשווי השקעתה בבנק הטורקי,
25 רק על מנת ש"תסור הצידה" – הינה "מופרכת ותמוהה", היא "קורסת לחלוטין" לאור תוכן המסמכים
26 הרלבנטיים ו"עומדת בסתירה מוחלטת לאמור בהסכמים", אף נשענת רובה ככולה "על עדות מפי
27 השמועה" ואינה נתמכת בשום מסמך כלשהו ולו גם תכתובת או סיכום פגישה. לא הוסבר מדוע גרסת



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 המשיבים שקודם הוגדרה ע"י המבקשים כ"עומדת בניגוד לכל הגיון ודרך התנהגות משפטית ועסקית
2 מקובלת של חברה ציבורית ו/או תאגיד בנקאי", הפכה עתה גם בעיניהם ככזו התואמת את טובת הבנק
3 רק בשל עדותו של מר זיו.
- 4 11. גם לא הוסבר להנחת דעתי מה הסיבה בשלה חל שינוי כה קיצוני בעמדת הבנק באשר לשיתופה
5 של RP באחזקת מניות בנק פוזיטיף.
- 6 בהסכם 2005 סוכם ש-RP תרכוש 7.45% ממניות הבנק הטורקי, אף ניתנה לה אופציה לרכישה נוספת,
7 ובלבד שסך אחזקותיה לא יעלה על 15% ובלבד שאחזקות בנק הפועלים לא יפחתו מ-50.1%. בשנת
8 2008, עת נעשה ההסדר עם RP, כבר החזיק בנק הפועלים ב-57.5% ממניות בנק פוזיטיף, ולא הוברר
9 מדוע ולמה ראה הבנק צורך לשלם לRP תוספת פיצוי המתבטאת ב-20,000,000 דולר בנוסף לפיצוי
10 בסך 5,000,000 דולר, רק על מנת לסלק אותה מן הדרך ורק על מנת לסכל אפשרות שתהא שותפתו
11 בבנק, שעה שלכל היותר יכלה לרכוש פחות מ-10% ממניות הבנק הטורקי תוך עקיפת הרגולטור הטורקי,
12 ועת קודם לכן הבנק ראה בה שותפה לגיטימית.
- 13 12. אף לא קבלתי הסבר לתפנית שחלה בעמדת המבקשים באשר לטענת המשיבים לפיה לא ידעו
14 על היותו של דנקנר מצוי בניגוד עניינים, משלא ידעו על קשריו בחברת אלרן שהייתה קשורה לחברת RP.
15 עת קודם לכן ביטלו המבקשים טענה זו, נטעם על ידם כעת כי "אין בנמצא ראיות טובות להוכחת הטענה
16 שהדירקטורים ידעו או היו צריכים לדעת על ניגוד העניינים בו מצוי היה דנקנר" (סעיף 34 לתשובת
17 המבקשים לעמדת המפקח).
- 18 אף לא הוסבר כיצד עמדה זו עולה בקנה אחד עם התצהיר שהוגש מטעם משיב 10, הדירקטור רונן
19 ישראל, בו הוא מאשר כי כיהן כדירקטור בבנק הפועלים החל מיום 29.10.07 ועד ליום 29.10.10
20 ובמקביל אף "כיהנתי כדירקטור חיצוני בחברת אלרן (ד.ד.) השקעות בע"מ (להלן-'אלרן השקעות')
21 מיום 21.7.2002 ועד ליום 16.8.2008" (סעיף 4 לתצהירו). מר רונן ישראל נמנע מלהצהיר כי לא ידע
22 על קשריו של דנקנר באלרן, או כי לא ידע על קשרי אלרן עם RP וכל שהוצהר על ידו הוא שלא היה לו
23 עניין אישי ו/או זיקה אישית בעסקה.
- 24 המתבונן מן הצד עשוי להסיק מהתצהיר כי לכאורה לפחות אחד הדירקטורים ידע או אמור היה לדעת על
25 ניגוד העניינים בו לוקה הסכם 2008.
- 26 13. נוכח כל הטעמים המצטברים לעיל, לא ניתן לאשר את הסכם הפשרה המוצע, משסכום הפיצוי
27 אינו תואם להערכת הסיכון.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 10-03-14873 רובין נ' דנקנר ואח'
תנ"ג 10-07-7500 אלתר נ' דנקנר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 באם לא יוגש לאישור הסדר אחר, תישמע הבקשה לאישור התביעה כתביעה נגזרת ביום 22.12.2015
2 שעה 8:30.

3 ניתנה היום, ו' אב תשע"ה, 22 יולי 2015, בהעדר הצדדים.
4

5 שבה יהודית, שופטת
6